

Μια κακόφωνη χορωδία Λίμπεραλ πολιτικών άρχισε να ψάλλει τα εγκώμια για την αύξηση του GST στο 15% και να συμπεριλαμβάνει τα φρέσκα τρόφιμα, την Υγεία, την Παιδεία, κλπ., ενώ ο πρωτοκλασάτος Λίμπεραλ βουλευτής, Dan Tehan, χύνει κροκοδείλια δάκρυα για τα παιδιά μας που θα πρέπει να εξοφλήσουν τα χρέη μας. Ισχυρίζεται πως αυτές οι αλλαγές στο GST θα προσθέσουν \$22 δις στα ταμεία του κράτους, όμως πιο μετριοπαθείς Λίμπεραλ πολιτικοί προτείνουν την εφαρμογή του GST μόνο στα τρόφιμα για να αυξηθεί το κρατικό εισόδημα κατά \$6 δις, φορολογώντας το γάλα των φτωχών παιδιών. Φυσικά, ούτε λόγος να γίνεται για την φορολόγηση των κροίσων.

Ο πρωθυπουργός, Τόνι Αμποτ, φαίνεται πως αντιστέκεται στις παράλογες πιέσεις γι' αύξηση του GST κατά το «τράβα με κι' ας κλαίω», αλλά κυρίως επειδή το πολιτικό κόστος θα ήταν δηλητήριο για μια κυβέρνηση που παραπαίει στις δημοσκοπήσεις και ο ίδιος είναι από τους πιο αντιπαθείς πρωθυπουργούς.

Το Εργατικό Κόμμα, για λόγους αρχής, αλλά και επειδή υπάρχει πολιτικό κέρδος, διαφωνεί με την αύξηση του GST, χωρίς ούτε αυτό προτείνει αύξηση στο ποσοστό φορολογίας των μεγάλων επιχειρήσεων, μονοπωλίων και πολυεθνικών που πραγματικά απομυζούν το εθνικό εισόδημα. Θα γίνουμε όλοι δουλοπάροικοι στην πάμπλουτη Αυστραλία, αν τα τρία μεγάλα κόμματα δεν αντιμετωπίσουν συντονισμένα το στυγνό εκβιασμό των κροίσων, να χρησιμοποιήσουν δεκάδες εκατομμύρια δολάρια για να «ρίξουν» την οποία κυβέρνηση δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους. Άλλο το ελεύθερο εμπόριο με ανταγωνισμό και άλλο ο βιασμός των δημοκρατικών θεσμών από τους έχοντες και κυρίως κατέχοντες που απαιτούν να ανταγωνιστούμε τους τριτοκοσμικούς εξευτελιστικούς μισθούς.

Αλλά το πρόβλημα δεν είναι μόνο η απαίτηση να αυξηθεί το GST, έχουμε και τον πρώην υπουργό στην κυβέρνηση Χάουαρντ, Πίτερ Ριθ, ο οποίος καταγγέλει τον Τόνι Αμποτ πως δεν αλλάζει την νομοθεσία για τις εργασιακές σχέσεις, για να αυξηθούν οι νέες θέσεις

ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΤΩΠΑ

Στόχοι τής κυβέρνησης Αμποτ GST και εργασιακές σχέσεις

εργασίας! Βέβαια, τον Πίτερ Ριθ, δεν πρέπει να παίρνουμε στα σοβαρά, γιατί σαν υπουργός ήταν αυτός που έστειλε μασκοφόρους με αγριόσκυλα εναντίον των απεργών στα λιμάνια και υποστήριξε μαζί με τον Χάουαρντ, πως οι πρόσφυγες έρχονταν τα παιδιά τους από πλοίο στη θάλασσα για να εξασφαλίσουν την είσοδό τους στην Αυστραλία. Η καταγγελία, που αποδείχτηκε ψευδής, βοήθησε τον Τζον Χάουαρντ να κερδίσει τις εθνικές εκλογές το 2001.

Με αυτό το παρελθόν, ο Πίτερ Ριθ, απαιτεί από τον Τόνι Αμποτ να προτείνει αντιεργατικούς νόμους για να αυξηθούν οι νέες θέσεις εργασίας. Ο Ριθ υποθέτει ότι οι εργοδότες πληρώνουν τώρα εκατομμύρια υπαλλήλους τους είναι βλάκες, ή φιλάνθρωποι και όχι επειδή τους χρειάζονται για να παράγουν προϊόντα, ή να προσφέρουν υπηρεσίες για να κάνουν κέρδη. Ο Ριθ δεν μπορεί να καταλάβει ο καυμένος πως ο κάθε ευφυής επιχειρηματίας θα προσλάβει υπαλλήλους μόνον όταν τους χρειάζεται για να αυξήσει το εισόδημά του και όχι επειδή είναι μικρό το μεροκάματό τους. Ο ταλαίπωρος δεν γνωρίζει ότι ένας ευφυής επιχειρηματίας δεν θα πληρώσει ούτε έναν επιπλέον μισθό, όσο μικρός και αν είναι, γιατί θα μειωθεί το κέρδος του.

Αλλά ας αφήσουμε τον Ριθ ευτυχί στην άγνοιά του, γιατί και οι εκπρόσωποι του οικονομικού κατεστημένου λένε πως στην εποχή μας οι εργαζόμενοι πρέπει να είναι διαθέσιμοι για δουλειά όλες τις ώρες του 24ωρου με τον ίδιο μισθό και να καταργηθεί το αυξημένο ωρομίσθιο για υπερωρίες, Σαββατοκύριακα και αργίες. Αποτέλεσμα αυτών των πιέσεων, σύμφωνα με επίσημες στατιστικές, είναι εκατομμύρια εργαζόμενοι που διαστάζουν να πάρουν τις ετήσιες διακοπές τους για να μη διακινδυνεύσουν τις δουλειές τους και το 40ωρο έχει καταργηθεί, έστω ανεπίσημα, με ιδιωτικές συμφωνίες εργασίας. Με δυο λόγια επιστρέφουμε ολοταχώς στον εργασιακό μεσαίωνα των

τριτοκοσμικών χωρών.

Χαρακτηριστικό τής κρίσης που περνούν τα νοικοκυριά των εργαζομένων είναι οι τηλεοπτικές διαφημίσεις δανειστικών εταιρειών που προσφέρουν μικροδάνεια σ' αυτούς που δεν μπορούν να πληρώσουν λογαριασμούς ηλεκτρισμού, τηλεφώνου κλπ. Αυτές οι τηλεοπτικές διαφημίσεις είναι πανάκριβες και ασφαλώς οι δανειστικές εταιρείες έχουν εξακριβώσει πως υπάρχουν Αυστραλοί που πρέπει να δανειστούν με μεγάλο επιτόκιο από \$100(!) μέχρι \$1200, για να πληρώσουν το ηλεκτρικό ρεύμα ή τον λογαριασμό τηλεφώνου τους.

Και πριν βιαστούμε να χαρακτηρίσουμε ανεπρόκοπους αυτούς τους ανθρώπους επειδή εμείς είχαμε την ευκαιρία να φτιάξουμε κομπόδεμα στην εποχή των παχέων αγελάδων, ας διερωτηθούμε γιατί δεν βλέπαμε τέτοιες διαφημίσεις πριν δύο χρόνια; Ξαφνικά έγιναν ακαίρετοι; Με την (φαινομενική) ανεργία στο 6%, με την ακρίβεια και τα μέτρα λιτότητας υπάρχουν εκατομμύρια Αυστραλοί που υποφέρουν και γι' αυτό είναι αντιπαθείς αυτή η κυβέρνηση. Αν ξέρετε κάποιον άλλο λόγο γιατί το 54% των πολιτών είναι δυσαρεστημένοι και το 70% δεν θέλουν ούτε ζωγραφιστό τον Τόνι, θα ήθελα να μου το γράψετε.

Πένθη

Πριν μερικές μέρες ο συμμαθητής μου στην Αλεξάνδρεια, Θεόδωρος Βουδούρης και η σύζυγός του, κα Φωτεινή, κήδεψαν το γιο τους Χρήστο, 47 χρονών, στον ιερό ναό Αγίας Αννας στο Gold Coast και σαν πατέρας και φίλος δεν μπορώ να μη συμμεριστώ τον αβάσταχτο πόνο τους. Ο Θεόδωρος εγκαταστάθηκε στην Καμπέρα, παντρεύτηκε, δημιούργησε οικογένεια, αναμείχθηκε με επιτυχία στα κοινά και με σκληρή δουλειά και με γνώσεις στο εμπόριο, έγινε μεγαλοεπιχειρηματίας. Στόχος του ήταν να τον διαδεχθεί ο Χρήστος, που ήδη είχε εξελιχθεί σε επιτυχημένο επιχειρηματία, αλλά μια σκληρή μοίρα τον άρπαξε από τους γονείς του, τη σύζυγο και τα δύο παιδιά του.

Δεν γνωρίζω αν υπάρχουν λόγια παρηγοριάς για τους γονείς που χάνουν πρόωρα τα παιδιά τους, ούτε θα προσπαθήσω να παρηγορήσω τον Θεόδωρο και την κα Φωτεινή και την μεγάλη απώλειά τους. Μόνο πως να είναι καλά να θυμούνται τον Χρήστο τους θα ευχθώ, μαζί με τις αδελφές του, Δέσποινα και Κάθι, την απαρνηγόρητη σύζυγό του Μαρία και τα παιδιά του Φωτεινή και Θεόδωρο. Κουράγιο φίλε...

Βενιζέλος ο... Ρυθμιστής!

Να κλαίμε, ή μάλλον να γελάμε πρέπει με τον Βαγγέλη Βενιζέλο, που λέει, λέει, ο ταλαίπωρος ότι κατεβάσει η γκλάβα του για να πείσει τους ηλίθιους (έτσι νομίζει) Έλληνες πως χωρίς το δεκανίκι τής Νέας Δημοκρατίας δεν μπορεί να υπάρξει Ελλάδα! Ακόμη και την κάθετη πτώση του ΠΑΣΟΚ στις ευρωεκλογές προσπαθεί να παρουσιάσει με δικολαβικά επιχειρήματα σαν θρίαμβο που επέτρεψε στην κυβέρνηση Σαμαρά να συνεχίσει το έργο της, δηλαδή το δεκανίκι έγινε ξαφνικά Ρυθμιστής(!) επειδή έτσι θέλει ο Βενιζέλος. Ρυθμιστής, όμως, τής ελληνικής πολιτικής παρουσιάζουν τα φίλα έντυπα και τον Γιωργάκη Παπανδρέου, οπότε άρμεγε και κούρευε δηλαδή. Στόχος τής οικονομικής ολιγαρχίας στην πατρίδα μας είναι τα μικρά κόμματα να αλιεύσουν ψήφους από τη δεξαμενή του ΣΥΡΙΖΑ για να μην βγει πρώτο κόμμα και εγώ, τουλάχιστον, δεν υποτιμώ καθόλου τη δύναμη του χρήματος. Είδαμε τα καταστροφικά αποτελέσματα που είχε ο εκβιασμός των Αυστραλών κροίσων να δαπανήσουν δεκάδες εκατομμύρια δολάρια σε διαφημίσεις εναντίον του Εργατικού Κόμματος όταν πρωθυπουργός ήταν ο Κέβιν Ραντ. Κάποιοι ασπόνδυλοι δειλίασαν τότε μπροστά στην απειλή

των κροίσων, εκπαραθύρωσαν με τον Ραντ με προφάσεις εν αμαρτίαις χρησιμοποιώντας την Τζούλια Γκίλαρντ και άρχισαν τον αλληλοσπασμό μέσα στο Κόμμα.

Το ίδιο προσπαθούν να κάνουν τώρα στην Ελλάδα, εξοτώνοντας τη Χρυσή Αυγή τους βασικά για να δώσουν τις ψήφους της στη Ν.Δ. διέλυσαν την Κεντροαριστερά και ιδρύθηκαν κόμματα που μόνο με τις ψήφους του ΣΥΡΙΖΑ ερωτοτροπούν για να μη βγει πρώτο κόμμα στις εκλογές. Και δεν αποκλείεται να το πετύχουν, αν ο Τσίπρας δεν ανοίξει την ψαλίδα με μεγάλη διαφορά από την Νέα Δημοκρατία μέχρι τις εκλογές.

Καλό!

Το γκαρσόν: Έχω γλώσσα μοσχαρίσια, χοιρινό κεφάλι, συκώτι αρνίσιο, κλπ.
Ο πελάτης: Δεν ήρθα για να ακούσω τα προβλήματά σου. Φέρε μου τον κατάλογο να παραγγείλω!

Ακόμη ένα: Πάει κάποιος σε ένα κατάστημα οπτικών:

Αγοραστής: Θα ήθελα ένα ζευγάρι γυαλιά.

Οπτικός: Για τον ήλιο;

Αγοραστής: Όχι για μένα.